

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 10. března 2021 o stížnosti odsouzeného: [celé jméno odsouzeného], [datum narození], proti usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 11. února 2021 č.j. 6 PP 3/2021-17,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. se napadené usnesení zrušuje a rozhoduje se tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se odsouzený [celé jméno odsouzeného], [datum narození], podmíněně propouští z výkonu trestu odnětí svobody

1. v trvání 30 (třiceti) měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 10. 2018, č. j. 7 T 43/2016–177.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání tří (3) roků

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením rozhodl Okresní soud v Liberci o žádosti odsouzeného [celé jméno odsouzeného] o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody tak, že podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se zamítá žádost odsouzeného [celé jméno odsouzeného], narozeného [datum], o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců uložených rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 10. 2018, č. j. 7 T 43/2016–177.

2. Proti tomuto usnesení podal odsouzený [celé jméno odsouzeného] stížnost ihned po jeho vyhlášení do protokolu o veřejném zasedání.

3. Krajský soud jinak může uvést, že z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že okresní soud provedl v průběhu veřejného zasedání řádně dokazování a v potřebném rozsahu si opatřil všechny důkazy a podklady nezbytné pro rozhodnutí. Okresní soud vyslechl odsouzeného, který odkázal na skutečnosti uvedené ve své žádosti, stejně tak i vyslechl vychovatele odsouzeného, který chování odsouzeného označil za příkladné. K dispozici měl i hodnocení odsouzeného vypracované vězeňskou službou a další listinné důkazy. Uvedené pak umožnilo učinit rozhodnutí ve věci podané žádosti.

4. Okresní soud na základě provedeného dokazování rozhodl tak, že zamítl žádost odsouzeného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Okresní soud k důvodům zamítavého stanoviska k žádosti odsouzeného uzavřel, že u odsouzeného neshledává splnění zákonné podmínky pro rozhodnutí o podmíněném propuštění spočívající v tom, že lze od odsouzeného očekávat, že v budoucnu povede řádný život, když má v podstatě za to, že uvedená podmínka není u odsouzeného splněna vzhledem k jeho trestní minulosti. Okresní soud poukázal na to, že v případě prvního odsouzení byl odsouzenému uložen podmíněný trest odnětí svobody, jehož výkon mu byl později nařízen a dále argumentuje tím, že odsouzený se v minulosti dopouštěl charakterově rozličné trestné činnosti, přičemž s postupem času závažnost jeho trestné činnosti gradovala. Z uvedeného dovozuje, že míra kriminálního narušení odsouzeného je značná a odsouzený má sklon k páčání trestné činnosti obecně. K uvedenému dále přistupuje, že u odsouzeného není postaveno na jisto, zda má zajištěné řádné zaměstnání, a jako další kriminogenní faktor se jeví výše jeho exekučně vymáhaných dluhů, která dosahuje výše téměř 1 000 000 Kč.

5. Krajský soud ovšem skutečnosti a úvahy okresního soudu, o které tento opřel svůj závěr o zamítavém rozhodnutí o podané žádosti, nepřijal, když lze mít za to, že okresní soud v podstatě shrnul minulost odsouzeného, aniž by tuto vyhodnotil v souvislosti s dalšími zjištěnými

skutečnostmi, které z dokazování vyplynuly a které nasvědčují tomu, že se odsouzený polepšil a vedení řádného života u něj je možné očekávat.

6. Podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku může soud odsouzeného podmíněně propustit na svobodu, jestliže odsouzený po právní moci rozsudku, zejména ve výkonu trestu svým chováním a plněním svých povinností prokázal polepšení a může se od něho očekávat, že v budoucnu povede řádný život, nebo soud přijme záruku za dovršení nápravy odsouzeného, a odsouzený vykonal alespoň polovinu uloženého nebo podle rozhodnutí prezidenta České republiky zmírněného trestu odnětí svobody.

7. Ve vztahu k naplnění citovaných zákonných podmínek musí krajský soud uvést, že není žádných pochyb o tom, že odsouzený již vykonal více polovinu trestu odnětí svobody a splňuje tak základní formální podmínku pro možné rozhodování o žádosti odsouzeného.

8. Krajský soud může dále uvést, že bez nejmenších pochybností odsouzený po dobu výkonu trestu prokázal výrazný stupeň polepšení, což také shodně vyhodnotil okresní soud. Okresní soud v tomto ohledu příležitostně konstatoval, že odsouzený je zařazen do I. prostupné skupiny vnitřní diferenciací, má uděleno několik kázeňských odměn, kázeňsky trestán nebyl, dlouhodobě plní program zacházení a účastní se dobrovolných aktivit. Krajský soud tedy ve shodě s okresním soudem může uzavřít, že odsouzený prokázal svým chováním v průběhu výkonu trestu potřebnou míru polepšení a splnil tím další zákonnou podmínku pro rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

9. Krajský soud se dále zabýval splněním poslední zákonné podmínky, tedy otázkou, zda je možné od osoby odsouzeného očekávat, že v budoucnu povede řádný život. Okresní soud právě tuto podmínku neměl za splněnou, jak je už výše uvedeno. Okresní soud zaujal stanovisko, že třetí zákonná podmínka u odsouzeného zatím není splněna a odsouzený na sobě ještě musí více pracovat.

10. Krajský soud má za to, že okresní soud ne zcela přesně vyhodnotil všechny okolnosti spojené s předchozí trestnou činností odsouzeného, jeho předcházejícími odsouzeními. Je to jednak skutečnost, že v případě odsouzení evidovaných v opisu rejstříku trestů pod body ad 2) – 5) se jedná o souběh trestné činnosti, za kterou byl odsouzenému uložen souhrnný trest, tedy na uvedené odsouzení se má v zásadě hledět jako na jedno odsouzení. Z opisu rejstříku trestů je zřejmé, že proti odsouzenému byly ve velmi krátké době vydány na sobě nezávisle trestní příkazy, čímž došlo k porušení zákonných ustanovení o ukládání souhrnného trestu, když tento postup v rozporu se zákonem byl zhojen právě až vyhlášeným rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 12. 10. 2018, č. j. 7 T 43/2016–177. Je-li tedy okresním soudem argumentováno, že odsouzenému byly později ukládány alternativní tresty, tak uvedené je sice v souladu s opisem rejstříku trestů, ale fakticky tato okolnost nijak nesouvisí s eventuálními sklony odsouzeného k páčání trestné činnosti, neboť veškerá jeho trestná činnost byla spáchána dříve, než na jeho osobu bylo uvedenými tresty působeno. Lze tedy mít za to, že odsouzený toliko selhal ve zkušební době podmíněného odsouzení ve věci Okresního soudu v Liberci sp. zn. 2 T 26/2015. V návaznosti na uvedené selhání ve zkušební době podmíněného odsouzení krajský soud doplňuje, že na odsouzeného doposud nebylo před spácháním trestné činnosti působeno výkonem trestu odnětí svobody, tedy tímto nejcitelnějším druhem trestu, neboť veškerá další trestná činnost odsouzeného byla spáchána do jara 2016, zatímco výkon trestu odnětí svobody ve věci Okresního soudu v Liberci sp. zn. 2 T 26/2015 byl odsouzenému nařízen až dne 23.8.2016. Tím se krajský soud dostává k další, a to velmi zásadní okolnosti, kterou okresní soud přehlédl či pominul. Trestná činnost odsouzeného je nejen již staršího data, tato byla páčána před více než pěti lety, ale především, odsouzený byl v mezidobí usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 19.4.2018 podmíněně propuštěn z výkonu trestů odnětí svobody, a to v případě odsouzení evidovaných v opise rejstříku trestů pod body ad 1), 2) a 4). Od doby podmíněného propuštění žil zcela řádným a bezproblémovým způsobem života, a to až do nástupu nyní vykonávaného

trestu odnětí svobody, který mu byl jako souhrnný uložen za veškerou jeho trestnou činnost s výjimkou odsouzení ve věci Okresního soudu v Liberci sp. zn. 2 T 26/2015, tedy za odsouzení uvedená pod body ad 2), 3), 4) a 5) v opisu rejstříku trestů. Odsouzený tedy po dobu cca 15 měsíců, tj. od 19.4.2018 (rozhodnutí o podmíněném propuštění) do 25.9.2019, kdy nastoupil nyní vykonávaný souhrnný trest odnětí svobody za předcházející trestnou činnost, již ukázal, že je schopen dostát podmínkám podmíněného propuštění z výkonu trestu a žít řádným způsobem života, jak ostatně na uvedené poukazoval i intervenující státní zástupce v průběhu veřejného zasedání. Odsouzený je nyní ve výkonu trestu v důsledku uložení souhrnného trestu za v podstatě veškerou předcházející trestnou činnost a i po návratu zpět do výkonu trestu odnětí svobody k vykonání nově uloženého souhrnného trestu znovu řádným výkonem trestu jednoznačně prokazuje známky polepšení a nápravy, jak tytu ukazoval již v průběhu předcházejícího výkonu trestu a má nyní i stejné podmínky pro začlenění zpět do společnosti. Odsouzený tak svým chováním jasně ukázal, že je u něj dán předpoklad vedení řádného života. Závěr o tom, že u odsouzeného nelze očekávat vedení řádného života v budoucnu tedy krajský soud nemohl přijmout, aniž by se zároveň okresní soud konkrétně a podrobně vypořádal s okolnostmi, které zřetelně nasvědčují možnosti, že u odsouzeného predikce řádného způsobu života může být splněna. V daném případě jsou tyto okolnosti přitom zjevně patrné, jak je výše rozvedeno. Z tohoto pohledu závěry okresního soudu a jeho hodnocení předpokladu vedení řádného způsobu života odsouzeného v budoucnu není možno označit za komplexní a dostatečné, neboť okresní soud se nijak nezabýval uvedenými okolnostmi, které nasvědčují tomu, že došlo ke změnám v životě odsouzeného, že bylo dosaženo výchovného účelu trestu a přehodnocení priorit odsouzeného. U odsouzeného se přitom jedná o vzorný výkon trestu a plnění povinností v rámci programu výchovného působení, což bylo vyjádřeno nejen získanými kázeňskými odměnami, ale i tím, že odsouzený stabilně nadprůměrně plní program zacházení a je zařazen do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciací, tedy do nejpriznivější skupiny. U odsouzeného tedy úspěšně probíhá jeho resocializace, jak i sám okresní soud konstatoval. Ze zprávy vězeňské služby je též zjištěno, že odsouzený má vytvořen náhled na svoji trestnou činnost, uvědomuje si její dosah a rizika k trestné činnosti vedoucí, když pro snížení rizika se aktivně zapojuje do aktivit drogové prevence, čímž také projevuje známky vývoje pozitivním směrem. Nadto je nutné i připomenout, že odsouzený již převážnou, podstatnou část uloženého trestu vykonal, výstup by měl mít dne 25.12.2021, tedy i s přihlédnutím k jeho vzornému chování lze mít za to, že u odsouzeného je již nyní účel trestu plněn bezesbýtku. Odsouzený přitom deklaruje, že má možnost bydlení, sociální zázemí, které mu usnadní návrat a zapojení do řádného způsobu života, stejně tak má předběžně přislíbeno i možnost i zaměstnání, tedy i z tohoto hlediska splňuje veškeré předpoklady vedení řádného života.

11. Za situace, kdy má odsouzený sociální a rodinné zázemí, má možnost zaměstnání a také bezprostředně před nástupem trestu odnětí svobody již žil na základě předchozího rozhodnutí o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody bezúhonným způsobem života, mohl krajský soud dospět k závěru, že odsouzený splňuje veškeré podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu trestu, neboť odsouzený nejen deklaruje svoji nápravu, polepšení a připravenost na vedení řádného způsobu života, ale zároveň je i z vlastního chování odsouzeného patrné, že odsouzený skutečně projevuje v svém chování takové změny, které skutečně nasvědčují jeho nápravě, skutečnosti, že u jeho osoby došlo k pozitivním změnám, rizika spojená s jeho osobou jsou snížena a v současné době podmíněné propouštění přispěje k dosažení účelu trestu.

12. Na základě tohoto závěru tedy krajský soud podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušil napadené usnesení Okresního soudu v Liberci a sám rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, tedy o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu vykonávaného trestu odnětí svobody. V souladu s tímto rozhodnutím bylo nutno ve smyslu § 89 odst. 1 tr. zákoníku rozhodnout i o délce zkušební doby podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

Odsouzený trest odnětí svobody vykonává mimo jiné za zvláště závažný zločin. Při úvaze o délce zkušební doby krajský soud přihlédl k těm okolnostem, na které ve svém rozhodnutí poukázal okresní soud, tedy především spáchání více trestných činů a riziko vysoké dluhové zátěže které nasvědčují potřebě intenzivnějšího sledování chování odsouzeného. Krajský soud tak má za vhodné volit delší zkušební dobu podmíněného propuštění, aby molo být více sledováno a hodnoceno chování odsouzeného, aby bylo prověřeno, že projevy nápravy a odsouzeným deklarovaná snaha žít řádně, jsou vážné a došlo k trvalému přehodnocení životních priorit odsouzeného. Zároveň ovšem přihlédl i k tomu, že již v předchozí době podmíněného propuštění žil odsouzený řádně a také k tomu, že převážnou část z uloženého trestu odsouzený vykonal. Na základě tohoto stavu dle názoru krajského soudu postačí zkušební doba vyměřená blíže při polovině zákonem stanovené doby, která se v případě zločinu, pro které byl odsouzený potrestán, pohybuje v rozpětí od jednoho roku do sedmi let. Zkušební dobu v trvání tří let krajský soud považuje za přiměřenou a odpovídající potřebě prověření toho, zda projev nápravy odsouzeného je skutečně setrvalý, odsouzený zanechal veškerého závadového jednání a zapojil se do řádného a bezúhonného způsobu života, a posléze tak bude možné rozhodnout o osvědčení odsouzeného. Pokud odsouzený ve stanovené zkušební době selže, nedokáže se zdržet závadového jednání či se dokonce znovu dopustí trestné činnosti, případně nebude řádně spolupracovat s probační a mediační službou a dodržovat podmínky stanoveného dohledu, pak pochopitelně zbytek uloženého trestu bez dalšího vykoná.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není žádný další řádný opravný prostředek přípustný.

Liberec 11. února 2021

Mgr. Denisa Šmídová
soudkyně